la ciutat dels vestigis

«Barcelona viu reclosa en si mateixa, rodejada per una anella de poblacions construïdes pel franquisme que són una mena de mur»

QUIM CURBET

Per un gironí com jo, Barcelona és una ciutat inquietant. La majoria dels seus habitants, d'entrada, no parlen la meva llengua, ni saben res dels meus orígens pobletans. Per ells Catalunya és allò que els arqueòlegs, els economistes i els antropòlegs anomenen el hinterland, un germanisme que literalment vol dir la «terra posterior» i que en la llengua de Josep Pla es podria anomenar també com a «rerepaís».
El hinterland -tal com ens il·lustra l'enciclopèdia- és l'àrea d'influència d'un port, del qual depèn econòmicament per ser-ne consumidora de les principals importacions i proveïdora del gruix de les exportacions. No s'ha de confondre amb el concepte d'avantpaís o voreland, la zona ultramarina a la qual s'adreça el tràfic d'aquest port. Barcelona viu reclosa en si mateixa, rodejada per una anella de poblacions construïdes pel franquisme que són com una mena de mur, un mur econòmic, cultural i lingüístic que la separa dramàticament del país que pretén representar. El substrat actual d'aquesta Barcelona, amb la mirada posada cap al voreland, l'ha definit prou bé el pregoner d'aquest any, un escriptor nascut a Barcelona l'any 1965 i que és incapaç d'expressar-se públicament en la pagesívola llengua del hinterland.
Barcelona és una ciutat assetjada i envaïda per gent que no la respecta, que l'embruta i que la humilia. Només cal passejar-se una estona per les rambles, per la plaça de Catalunya o pels carrers desastrats del barri vell per adonar-nos del mal que s'hi ha fet. Barcelona és la ciutat dels vestigis, queden determinades construccions, símbols d'un passat llunyà, però res més. Només continua alçant-se implacablement, ara amb peces prefabricades, l'horrible temple de la Sagrada Família.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2016/09/24/ciutat-dels-vestigis/805749.html?utm_source=rss